

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, November' 30-dikán, 1827.

Francia Ország.

A' Nov. 19-dikén kijött Monitör szerint, a' Király a' Navarini verkedésben magokat megkülönböztetett tisztek közzül sokakat nagyobb rangra emelt. Ritter Rigny, ki eddig Contre Admirális volt Vice-Admirálissá, s hajós Kapitány Báró Milyus Contré-Admirálissá nevezettek. Labretonniere, Moritz és Hugo nevű hajós Kapitányok, kik eddig a' Betsület-Légió-nál Ritterek voltak, Kommandátorokká lettek, s több mások.

Az Anglus és Orosz Fő vezéreket Vice-Admirális Codringtont és Contre-Admirális Gróf Heydént; a' Szent Lajos Katona Rendjének Nagy Keresztjével, s a' Dartmouth, Kapitányát Fellowstet a' Betsület Legió Kommandátorságával tisztelte-meg ugyan Fr. Király ő Felsége. Más számos Anglus és Orosz hajós Kapitányokat, kik ezen tsatában jelen voltak, hasonló módon megjutalmazott ő Kir. Felsége.

Gróf Canelas (a' Portugalliai revolúzióból esmeretes Generális Silvier a) ki eddig Párisban tartzkodott; parantsolatot kapott, hogy Párist tüstént oda hagyván, menjen Tours városába.

A' Párisi Oppositiós újságok, mint nagy és nskiek igen örvendetes győzedelmet úgy jelentik Nov. 17-dikén, hogy a' fő város béli mind a' 22 Válosztó Gyülesek fére vetettek azokat a' Válosztás' dolgát kormányzó Biztosságokat, mellyeket

minden Válosztáskor az Országglószék minden Válosztó Gyülesekhez küldeni szokott, s meghatározott módon magok válosztotak magoknak Constitutiós gondolkodású személyekből álló Biztosságokat, hogy a' Válosztás' dolga ezeknek felvigyázása alatt folyjon-le. Az említett 22 Gyülesekben valami 7500-ra telt a' Volsok' száma, mellyek közt 6300 zan találtattak olyanok, mellyek Constitutziosokra estek. Illyen formán ütött ki a' dolog a' Párishoz közelébb lévő városokban is, millyenek Versália, Meaux, Melun, Arapajon, melyből a' következett, hogy Párisnak 8 kerületeiben, mint a' Monitör Nov. 19 dikén kihirdette, mind 2 8 Követségi helyekre Constitutzios gondolkodású emberek nevezettek, kiknek neveik: Dupont, Lafitte, Casimir-Perrier, Constant-Beniámin, Schonen, Ternaux, Royer-Collard, és Báró Louis. —

Azt az örvendezést azonközben, mellyet Párisban ezen Válosztások' kimenetele okozott, nagyon megzavarta az ugyan Párisból Nov. 20-dikán indult tudósítások szerint valami lármás történet, melly ott ezen hónapnak 19 dikén estve ütött ki, s a' mellyet tsak katonaságnak megjelenése tsendesithetett-le, számos embereltnek megölettetése és megszchedése után.

Ezen nagy láрма onnét eredett, mint a' Fr. Gazette Nov. 20 dikán estve jelenté, hogy 19-dikben estve Párisnak sok utzáji egészen megvilágosittattak, s Sant-Denis utzájában a' nyughatatlanok ma-

gokat körül kerítették, mindennel körül rakták, 's a' kerítésből kövekkel hajgáltak ki 's rákétákat és egyéb tüzi mesterség' ártalmas szerzeményeit hányták ki az ő elszélesztéseken iparkodó emberekre. A' Linea seregek se tehettek egyébét, hanem végezetre fegyvereiknek hasznát venni kéntelenítették.

A' fenn-nevezett Ujság egyenesen a' revolútiós ujságok' lázasztó írásaiknak tulajdonítja az egész lármát. Révolútiós ujságoknak nevezi, az eddig volt Liberálisokat, 's azt mondja, hogy a' szerént, mint azon napon reggel kezdettek írni, nem érdemelnek annál egyéb nevezetet. Hanem a' Fr. Ujságoknak ezen egymással való czivakodását ennyiben hagyni jobbnak tartván, még csak azt jegyezzük meg, hogy a' Kerületek választó gyűléseikben azon napig, Nov. 20-dikáig, a' választások úgy ütöttek ki, hogy a' Liberálisok' 72-tőre a' Royálisták 23-ra teltek.

A' papíros pénz' betse Nov. 20-dikán jóval alább szállott. — Az 5 percentes Obligiókért 19 dikben 101 Frankot, a' 3 percentesekért pedig 70 Frankot adtak (a' Fraktziót elhagyjuk), a' következő napon, 20-dikban pedig délutáni 2 óraker, az elsőért csak 100, a' másodikért csak 68 és 90 Centim Frankot adtak.

A' Fr. Gazette a' papíros pénz' betsének ezen szembetűnő lecsését is egyenesen a' Liberális Journalok' mesterkedésének tulajdonítja, azt mondván, hogy mi is lehetne egyéb oka, mivelhogy Konstanzinápolból és Lyonból nem csak rossz hírek nem érkeztek, mint ezen ujságok erősítik, hanem mint ő, a' Gazette erősíti, új hír se érkezett semmi.

Orosz Birodalom.

Hogy Persiának egyik nevezetesebb városát 's várát Erivánt elfoglalták az Orosz seregek, már semmi kérdést

nem szenved; mint az itt közetkező Tiszti tudósítások nyilván bizonyítják: „

„Tiszti tudósítás a' Gen. Adjutáns Paschkewitsch ármádájától. —

„Minokutánna ezen ármáda Sardar-Abad várát elfoglalta, onnét Gen. Adj. Paschkewitsch a' fő ármádával egyenesen elé nyomult Erivánhoz, melynek falai mellé Okt. 6-dikán megérkezvén, 8-dikban éjjel az ostrom-sántzokhoz hozzá fogott. Hat napokig tartott iparkodásnak az a' jó következése lett, hogy egyéb szükséges sántzokon kívül egy Battériát is állítottunk fel, hogy arról kiszegzett ostrom ágyujink által a' várfalán törést nyissunk, 's a' mely már 12 dikben sok károkat okozott vala a' várban. Az ellenség már Sardar-Abad várának váratlanul történt elfoglalása miatt megijedvén, 's bonbi és ágyu tűzünk' pusztító munkája 's katonáinknak bátor rohanásaik által még jobban megrettentetvén, midőn Testörző Batalionainkat a' lakosok már a' törésen állani szemlélték, esdekelve kérték kegyelmet a' győzedelmesektől, 's már ekkor a' várbéli Örsző sereg is, mely magát mind ez ideig vakmerő módon védelmezte vala, 's még ezen minutom előtt is nagy felmérgezésel verekedett, fegyvereit letévén magát hadi fogságra adta. —

A' foglyok közt találtak: maga a' várkommandáns a' Persa seregeknek egyik hfres vezére Hassán-Khán, 7 más legnevezetesebb Khánokkal egyetemben, 's az Abbás-Mirza táborának három legszebb Batalionával, mind együtt 3 ezer emberekkel, 38 ágyúkkal, 8 mozsarakkal, 4 zászlókkal, 1500 Pud puskaporról, sok hadi készülettel, a' Sárdár' kintsinek nagy részével, 's több mint 10,000 Tschetvert gabonával, a' győzedelmesek' kezére került.

A' Petersburgi ujság illy tudósítást közöl Rigából Nov. 7-dik napjáról: — „

„Minekutánna ma dél után az Eriván-
nak, ezen nevezetes Persa városnak és
várnak elfoglalását illető örvendetes hír
ide megérkezett volna, ő Császári Felsege
azonnal illy Fels. Rendelést küldött a' mi
Kormányozónkhoz Marqui Paulucci-
hoz: — „Marqui Ossipowitsch Fül-
löp! Az én első látogatásom, melyet
Rigába tettem, Eriván nevezetes vá-
rának megvétetése által tétetett nevezet-
essé, hol a' mi sergeink magoknak ditsős-
séges nevet szerettek. Mint hogy én, az
én kedves és hűséges városomnak Rigának
ezen szerentsés történetre nézve valami
emlékeztető alapot akarok tenni, erre néz-
ve néki ajándékozom azon fegyvereket,
mellyeket az én sergeim Ihasán Khántól,
Erivánban, hol ő Kommandáns volt,
's hol ő fogságra esett, elvettek. Midőn én
ezen fegyvereket (úgy mint: egy Lántsát
és egy Handschärt) a' városnak ajándék-
ba küldöm, azt bízom az úrra, hogy örök
fenntartatás végett a' város' Tanátsházába
tétesse-le, 's a' Rigai lakosokat ezen Ren-
delésemről tudósítsa. Kélt Rigában Nov.
7-dikén. „

„Aláírta: Miklós.”

Az Abói nevezetes Universitásnak a'
várossal együtt történet elégersére nézve azt
méltoztatott határozni a' Császár, hogy az
Universitásnak helye ezen-túl Helsin-
görs legyen, melly mindjárt Abó után
következő város, és a' tartománynak új fő
városa.

Nagy Britannia.

Az Adm. Codrington Tiszti tudósítá-
sához mellékelte volt Akták közzül a'
mult postán tsak a' IV-diket adtuk-ki. A-
zért választottuk azt, hogy azt tartottuk
legnevezetesebbnek, mint hogy abban
megkínálták a' Szövetségesek a' Törököket,
hogy ha tetszik kezdjenek újabb alkudo-

zásokat, 's annak jelentésére függessze-
nek fehér zászlókat bástyáikra.

Nyoltz illy akták voltak a' Codring-
ton' Tiszti tudósítása mellé tételve; a' fon-
tosabbak azok, mellyeket már kiadtunk; az
első aktának is ide teszszük rövid kivoná-
sát, melly ennyiben áll: „

„Az Anglus Frégát Cambrián' Kapitánya
Hamilton elküldetett, hogy szemlélje-meg,
hogyan follyanak a' dolgok a' Mainai par-
tok mellett. Vélle volt a' Konstantin'
nevű Orosz Frégát is. Megérkezvén a'
Kistriesi partok szomszédságába, még
ekkor is tűzbe és füstbe borúlva látták az
egész vidéket. A' két Kapitányok béirtak
a' Török vezérhez, de ő se a' tiszteket,
hik a' levelet vitték, maga elejibe nem bo-
tsátotta, se a' levelet el nem fogadta, ha-
nem feltöretlen vissza küldötte. Délután
a' Görög tábornok is meglátogatták a' két Ka-
pitányok, hol legnagyobb örvendezéssel
fogadtattak. Az inség, melyre a' falus hel-
lyek jutottak, leírhatatlan. Betű szerént igaz,
hogy az aszszonyok és gyermekek az éh-
ség miatt minden szempillantásban hálnak;
alig van egyéb ennalójjok fött fűnél. Az
Anglus Kapitány ígértet tett, hogy a' he-
gyek' barlangjaiba, hova a' szerentsétle-
nek befutottak, egy kevés kenyeret fog
küldeni. —

„Nagyítás nélkül el lehet mondani,
hogy, ha Ibrahim Görög országban ma-
rad, a' lakosoknak harmadrészénél több meg
fog éhség miatt halni.

A' Londoni Kurírban illy megjegy-
zés találtatott November' 16 dik napján: „

„Nékünk még valami 8 napokig kell
várakoznunk, hogy Konstánczinápolyból
a' felől tudósításokat vehessünk, hogy mi-
tsoda érzéseket gerjesztett ott a' népben 's
a' Fényes Portánál is a' Navarini vereke-
dés. Ellenben azon történetekről, mellyek
Navarinnál ezen verekedés után előfordul-
hathattak, Ankonán felől minden nap vár-

katjuk Adm. Codringtontól az újabb tudósításokat. Az, a' mit némelyek erőssitenek, hogy akkor, mikor az Adm. Codrington Tiszti tudósításával 's ezen Aktákkal Lord Ingestries London felé útnak indított, már kifüggesztették volna a' Törökök a' fejr zászlokat, ez éppen nem igaz.

A' Londoni Kurírilly Czim-írás alatt: Tudósítások Bétsből — illy Czikkelyt adott ki November 15 dikén: —,

„Egy Staféta olly hirt hozott ide November 5-dikén estve, hogy a' Konstanzinápolyi és Alexandriai Flották össze törettettek. Következett napon reggel Wellesley Henry úr a' mi Bétsben lévő Nagykövetünk beszélgetést tartott Metternich ő Herczegségével, 's Linsey úr, ki a' Bétsben lévő Anglus Követségénél hivatalban van, még azon estve útnak indított London felé, hova ma reggel érkezett meg a' külső dolgokra ügyelő Cancellariába. Úgy halljuk, hogy azon tudósításokban, mellyeket ő Bétsből hozott, az is ott volna, hogy a' Diván a' békellésre hajlandóbb indulatot kezdeni nyilatkoztátni. De szükséges leszen megjegyeznünk, hogy ezen békességes hajlandóság, akármelly tulajdonságú legyen is, a' Navarini ütközetet, vagy legalább az ezt illető hírnek Konstanzinápolyba való megérkezését már megelőzte vala. Lehetetlen azt előre megmondani, hogy mitsoda következtetést fog ennek híre a' Portánál maga után vonni: a' pedig, hogy magunkat találgatásokkal vélekedésekkélgyötörjük, haszontalan munka lenne.“

A' Times újság így szollott ezen tárgyról ugyan ezen napon: — „

„Nem lévén a' Navarini verekedésről semmi újabb felvilágító tudósításunk, azal foglalatoshodtatják nállunk az emberek gondolataikat, hogy azon alapoknak való-

ságos volta felől magoknak jó ideát szerehessenek, melly alapok szerint ezen verekedés támodott.

„Mi se vagyunk ezen kérdésnek alapos megvizsgálásától tellyességgel idegenel; mert azt kívánjuk, hogy ezen dolog illendő világosságba helyeztetődrén, az egyenesség' réguláji szerint határozottassék-meg, mert az igasságtalanságot semmi próbatételben soha nem mentheti a' szerentsés kiemenetel. —

„Mi egy kérdést teszünk-fel, melynek megfejtésétől függ, mint gondoljuk, ezen dolognak igasságos volta az Országlószékekre való tekintetben. Erre a' megfélelelnek tsak egy módja van. A' Szövetségesek tudnillik azt mondák vala meghatározott módon, hogy a' Görögök és Törökök között való hadakozásnak meg kell szünni, és hogy ezen czéljokat elérhessék, közölték a' hármok között Aug. 6-dikán köttetett Alkut a' Portával. Kérdés? Ezen Alkunak végrehajtása 's velle lett közöltése után, gondolhatta-e a' Porta azt, hogy meg fogna néki engedtetni a' Görögök ellen folytatott mézszárlást tovább is folytatni?

„Ezt a' Porta bizonynyal nem remélhette; 's azon esetben, hogy ha ő ezen Alkut tiszteletben nem fogná tartani, várhatta-e valamit egyebet annál, hogy valami e'félelnek kell előfordulni, mint ez a' Navarini történet vala? Ha a' Porta magát ezen Londoni Alkú által megbántatottnak lenni találta, nyilvánosságos módon hadat kellett volna néki izenni a' Szövetségesek ellen. Ezt a' menetel' módját írta vala neki elejibe a' népek' törvénye; azt azonközben tellyességgel nem gondolhatta, hogy a' kiirtó hadakozást azután is éppen úgy folytathatja, mint ha semmi e'féle Allalábra nem állott volna. Úgy, a' mint ő tselekedett, sem a' Szövetségesek' akaratajának eleget nem tett, mint ezt az ő mostani gyengesége kívánta, sem olly módon ellent nem állott, mint ezt más jó időtben

néki az ő bátorsága megengedte volna. Ez annyi volt, mint a Szövetséges Hatalmaságokkal nagyon megvéve bánni, vélek éppen semmit se gondolni.

„Vegyük vizsgálat alá már most ezen kérdést is: Hogyan fejlődött ki a verekedés? Igassággal mondják azok, kik a Szövetségesek ügyének igasságát kétségbe akarják hozni, hogy Adm. Codrington hadi rendel ment-bé a Navarini kikötőhelybe; s valóban jelentik a Frantzia Országlósékekhez érkezett tudósítások, hogy a Szövetséges Flották, mikor a kikötőhelybe bementek, hozzá voltak készülve a verekedéshez. Mi úgy adjuk elő a dolgokat, mint a természeti rend kívánja, s azután Olvasóinkra bizzuk, hogy kikönn vélekedése szerint ítéljen a körülállásokról. —

„Az Anglus Admirális tudta, hogy az ő Országlóséke véget akar vettetni a kiirtó hadakozásnak; azonban e-mellett is szüntelen vette a tudósításokat, hogy a kiirtó hadakozás még nagyobb méreggel folytattatik, mint ez előtt folytatott, és hogy Görög országnak egy részében az ártatlan lakosok szörnyű kegyetlenséggel megszaroltatnak. Ő tehát tsatához készíti magát, s illy állásban neki hajt a Török Flottának, de nem azért, hogy a verekedéshez azonnal hozzá fogjon, hanem, hogy a Törököktől megkérdezze: gondolják-e ők, hogy azon rettentőségekért megmenthetik magokat, mellyeket ők most fegyvereik által, tüzzel vassal, az ártatlan népség ellen elkövetnek? Akarják-e ők ezeknek a gyilkosságoknak szerzőit védelmezni? Az Admirális úr meg nem halgattatik. Néhány úgy szollván eltévedett, vagy félelemből kilövetett golyobisok az Admirális úr katonáját érik; ő még ekkor is megpróbálja, hogy ezen kihívatásnak elejét vehesse; a Törökök ellenben a kihívást új puskasöt ágyú-tűz által fontosítják. Ekkor a verekedés elkezdődik.

„E-szerént a tsata, mint mi hiszszük, történeten kezdődött: de mi ezt nem erősíthetjük a Szövetséges Hatalmasságnak határozásáról, kik elvégezték vala, hogy ezen hadakozásnak, ha mindjárt illy sokba kerülne is, véget vessenek, ha a hadakozó részeknél minden egyéb argumentumok foganatlanok találnának lenni. Enyiben áll a mi gondolkodásunk ezen tárggyról. Ohajtjuk, hogy ez tsak annyiban hagyattasék helybe, mennyiben az igasság az ő részén látszik állani. Nékünk, hogy Ministereinket védelmezzük, ha tsakugyan védelmezni akarnók, semmi okunk nints réá; nekik sem tsatázni nem volt szükségek Navarinban, sem onnét elfutni. A mi pedig azt illeti, hogy ők Görög országban a hadakozásnak véget akartak vetni — melly egyedül az a tárgy, mellyért ők felelettel tartoznak — e már az egész kimivelt Európában helybehagyást nyert.

„Éppen illy kevés okunk van Adm. Codrington urat védelmezni. Mi ötet tsak úgy esmérjük, mint vitéz tengeri katonát. Mi a dolgoknak magyarázását nem tsak az Admirálisoknak tudósításaikhoz alkalmaztatjuk, hanem a dolgoknak természetéhez is. Ha a mi Admirálisaink egyenesen olly készüléttel mentek volna bé a kikötőhelybe, hogy ott egyszeriben rá tsapjanak a Török Flottára, már ez más volna, de ők, ámbár hozzá készülve voltak a Tsatához, elébb értekezni akartak a Törökökkel. Bizony, ha olly czéllal mentek volna, hogy verekedjenek, nem fejtődött volna ki illy nagy verekedés néhány gyáva gondolatlansággal tétetett puskalövésekből. Olly világos tehát, mint a fényes nap, hogy tsak történet okozta kifejlését —

„Egy tekintetben tsakugyan a Törököknek szolgál javoltra ez a megverettezés; mivelhogy, ha a Törökök folytathatták volna a Szövetségeseknek kívánságát tovább is jätzodtatni, temporizálni, a hel-

lyett, hogy valami valóságot kezdjenek, akkor bajos lett volna az Oroszt meggátolni, hogy a Görögök ügyét maga egyedül és önmaga módja szerint fel ne vegye, a Pruthon által nem menjen, és az Európai Török birodalomba sergelyeket ne szállíttson-bé.

M o l d o v a.

Jassyból Nov. 16-dikán, Gróf Guillemínóttól a Konstánczinápolyi Fr. Követőtől megérkezvén ide is a Török Flották semmivé tétetődését illető Tiszti tudósítás, ez itt, kivált a kereskedőség között nagy félelmet gerjesztett, melly ezen békességes időben, s mikor a Követek Konstánczinápolyban még nyugodalmasan várták a jó jövőndőt, nagyon véletlenül fordult elő.

Hasonló kedvetlen izeneteket vettek a Duna mellyéki nevezetesen a Galatzi kereskedők Odessából, honnét azt írják ezeknek, hogy a Konstánczinápolynál, állott Anglus, Frantzia és Orosz hajókat, általjában mind letartóztatták, s a Galatziak is méltán tarthattak, hogy nállok is minden órán hasonló fog történni, melyre nézve azok a sok hajók, mellyek ott most azért tartózkodtak, hogy bort rakjanak-fel, egyszerre minden e-féle foglalatoskodástól megszűntek, s félelemmel várják a jövőndőt.

Párisból is hasonló tudósítás érkezett Marsiliába a Hadi Ministertől a kereskedőséghez, melly által a parantsoltatik, hogy a Török birodalom felé semmi kereskedési próbatételek ne tétetődjenek.

Spanyol Ország.

A Frantzia Monitör jelenti, hogy mivel ő Legkeresztyénebb Felségének tudára esett, hogy ő Catholikus Felsége Bar-

cellona-ba akar menni s magával számos Spanyol serget akar oda bévinni, erre nézve úgy ítél Fran. Király ő Felsége, hogy Sp. Király ő Felségének a legyen kívánsága, hogy Kataloniának ezen fő városában csak önmaga sergei által legyen körülvéttetve. Erre nézve Fr. Király ő Felsége a maga Sp. Udvarnál lévő Kövétére Gr. St. Priestre bizta, hogy Királya nevében tudósítsa a Sp. Királyt, hogy ha úgy fog teltzeni a Fr. sergelyek, mellyekaddig Barcellona-ban őrizeten voltak, onnét már most kifognak hozattatni, melly ajánlást a Sp. Király is helybe hagyván, parantsolat ment a Fr. sergekhez Barcellona-ba, hogy onnét terjenek vissza Fr. Országba.

Újabb Tudósítások.

A Times ujság, mint grombaságot nagyon gyalazza azon embernek tselekedését, ki a Londoni Börsén ezen napokban olly fogadástételt hirdetett-ki, hogy ő annak 5 Guineo aranyot fizet, a ki néki 100-zat fog fizetni, ha a három Követek fejei Konstánczinápolyban November 15-dike előtt elűttetnek.

B é c s.

Ma itt Konstánczinápolyi tudósítások jövének-ki, mellyek onnét November 11-dikén indultak: —

Az ott lévő Követek Okt. 28-dikán vettek tudósítást a Navarini történetéről egyesesen Admirálisaitól; de a Porta és a közönség még egy pár napok alatt semmit se tudott belőlle. November 1-ső napján mentek a három Követek Tolmátsái a Reisz-Efendihez, kinek elejibe illy kérdéseket terjesztettek: 1. Mitsoda. Útasításokat küldött a Porta Ibrahim-Basa elejibe? 2. Hogyan fogná a Porta azon ellenséges tselekedeteket tekinteni, mellyekre a Szó-

vetséges Admirálisok az Ibrahim Basa' meg-
tárgyalásának következtetésében, a' Szövetsé-
ges Udvárokok' határozásának eleget akarván
tenni, kibotsátkozhatnának? 3. Megma-
rad-e még a' Porta tovább is a' mellett,
hogy azon kívánságokat, mellyeket a' Szö-
vetségesek, elejibe terjesztettek, elfogadni
nem akarja? —

A' Reisz-Efendi, ki a' Navarinban Okt.
20-dikán előfordult történetekből sem mit se
tudott, e'képpen felelt ezen kérdésekre:
1. A' Porta nem kérdezte a' Szövetséges
Udvárokoktól, hogy ők mitsoda Utasításokat
adtak a' magok Admirálisainknak elejibe;
ehhez képpent nem gondolja magát arra kö-
teleztetni, hogy a' Török fő Generális' ele-
jibe adatott utasításokat a' Szövetséges Ud-
várokokkal közölje? 2. Mi reméljük, hogy
semmi ellenségeskedések nem fognak elő-
fordulni, és nem érezzük magunkat ma an-
nak megmagyarazására hajlandóknak, hogy
bizonyos esetekben mit fogunk tselekedni
vagy nem tselekedni; a' gyermeknek nem
adnak addig nevet, míg a' világra nem szü-
letik vagy ást nem tudják, fiú-e vagy le-
ány. 3. A' Porta soha elnem fog állani a'
maga egyszer kinyilatkoztatott alapjaitól. —

Ezen napon érkeztek-meg végre a'
Portához is a' Cs. K. Internuntiushoz is a'
Navarini történetekről szőlő tudósítások.
Az Internuntius úr tüstént a' Reisz-Efendi-
hez küldött 's ötet nagyon kérette, hogy a'
Portát minden mérész és hebehurgya lépé-
sektől igyekezzék eltartóztatni, minden oko-
lat felhozván, a' mik tsak a' mérsehlletse-
get jóvalhatják. Hasonlóképpen tselekedett
a' Pruszsus Követ is.

A' Reisz-Efendi Nov. 2 dikán magához
hívatta a' három Követeket, hogy terjesz-
senek a' Navarini történetekről illendő
magyarázatot elejibe. Ők ezt megtették,
de feleleteikkel nem elégitették-ki a' Török
Ministert, a' ki másnap úgy nyilatkozattat-
ta-ki magát, hogy a' Követek' magyarázata

által-tette a' dolgot a' Politika' mezejéről
a' Religiói törvényhozás' mezejére.
(A' többi következik).

Magyar Ország.

Folytatása a' T. N. Veszprém Vármegyé-
ben kinevezetett Tiszt Urak' laistromának:

Tiszteleibeli All-Jegyző: Boronkay
Ferencz Úr. — Fő Szolga-Bíró, a' Vesz-
prémi Járásban: T. Kotsi-Horváth
Sámuel Úr meghagyatott; a' Pápai Járás-
ban: T. Békásy Ignác Úr, újonnan vá-
lasztatott; a' Devecseri Járásban: T. Szé-
tscy Károly Úr, újonnan választatott;
a' Cseszneki Járásban, T. Kun József Úr,
meghagyatott. — All Szolga-Bírák: a' Vesz-
prémi Járásban: Késmárky Gábor, és
Hollósy László Urak' meghagyatottak, a'
többi 3 Járásokban: Zsoldos Ignác,
Szakonyi István, és Anyos Farkas Urak'
újonnan választottak. — Fő-Adószedők:
T. Késmárky Sigmund, és Kovács
Dávid Urak', Partic. Adószedők: György
Benjámín, és Pálffy Károly Urak'. — Az
eddig volt érdemes Fő-Fiscális, T. Szép
Ábrahám Úr nagy tapsolással megerősítet-
teft ezen hivatalban; első All-Fiscálissá Se-
bestyén Gábor Úr választatott és máso-
dik All-Fiscálisnak Anyos István Úr meg-
hagyatott. Tiszteletbeli All-Fiscálisokká let-
tek: Radó Pál, és Cseresnyés István
Urak'.

Rima-Szombatból jelentik: hogy a' múlt
hónap' 29-dikén kezdődött Tekéntetes Gö-
mör, és Kis-Hont egyesült Vármegyéknek
Tisztválasztása, melly annyival nevezete-
sebb volt, hogy már majd tíz esztendő-
kre elhaladott a' Fő Kormányozóknak gy-
akor változásai miatt. Ezen Tisztválasztást
Méltóságos Almásy József a' Fő-Tör-
vénszéknak Assessora, és ezen Nemes Vár-
megyének Fő-Ispánja úgy intézte el, hogy
mihent a' Candidatusokat kinevezné, azok
mindjárt a' gyűlés helyéről eltávozzanak;

továbbá, hogy a választás ugyan felkiáltás által mehessen végbe, de ha a közmegegyezést a szavak hangjából ki venni nem lehetne, akkor az elhatározás voksolásra eresztessék. Ez utóbbi esetre Méltóságos Scitovszky Rosnyói Püspököt számos Biztossággal nevezte ki a voksok szedésére. Ezen előrendelések után a Vice-Ispányságra kinevezvén a Candidatusokat, minthogy a szóbelivoksok Nagyságos Máriásy Királyi Tanácsos Úr, és Tettes Abaffy Úr között megoszlan látszottak, külön voksolásra került a dolog, melly reggeli tíz órától fogva estvéli hat óráig tartott olly kimenellel, hogy tsak ugyan a voksok többsége Abaffy Úrnak kedvezett, és így első Vice Ispánynak ki kiáltatott a mellett is hogy Nagyságos Máriásy Úrnak, mint ismértes Hazafinak ezen Nemes Vármegye kormányozásában sok esztendőig szerzett tetemes érdemei közönséges tisztelettel megismérlétnének. Más nap a második Al-Ispányságra a kinevezett candidatusok közül Tekintetes Szilasi és Pilisi Szilasy Ferencz Úr, Méltóságos Szilassy József Septemvir Ó Nagyságának második fia felkiáltás által választatott. Továbbá a járásbeli Szolga-Bírák választásai e-képpen következtek, úgymint: A Felső Járásban Fő Szolga-Bíró lett Szatmári Király Miklós Úr; Al Szolga-Bírák: Ötvös József, és Máriásy István Urak; — a Ratkai Járásban Fő-Bíró: Máriásy Zsigmond Úr; Al Szolga-Bírák: Paukovits Ferencz, és Fáy Pál Urak; — a Kis Honti Járásban Fő Szolga-Bíró: Rakovszky József Úr; Al Szolga-Bírák: Horvát György, és Kende Sándor Urak; — a Serki Járásban Fő Bíró: Kubinyi Gedeon Úr; Al Szolga-Bírák: Holló Pál, és Bornemisza István Urak; — a Putnoki

Járásban Fő-Bíró: Abaffy János Úr; Al Szolga-Bírák: Tornallyai Antal, és Dants Dénes Urak; — Rendszerént való Eskütteknek a Járások szerént választattak: Szeretsenyi János, Márton János, és Holló János Urak; — Oroszlányi Antal, és Bodon Antal Urak; — Kubinyi Silvester, és Szügyi Ferencz Urak; — Nagy Sándor, és Fáy János Urak; — Soldos Ferencz, és Hamvay Károly Urak. — Harmad nap Fő Hadi Adószedőnek: Ragányi Ferencz Úr; Házi Fő Adószedőnek: Lakatos László Úr; Al Adószedőnek pedig: Robfalussy János, Máriásy Dániel, Balkay Ignác, Kis Gergely, és Bárdy Pál Urak; — Számvevőnek: Szontagh Wilmos Úr. — Végre a Méltóságos Fő-Ispány Úr első Fő-Jegyzőnek: ifjabb Máriásy Pál Urat, másodiknak ugyan Fő-Jegyzői tisztelettel Abaffy Miklós Urat; Al-Jegyzőknek: Szentiványi Károly, és Nagy Károly Urakat nevezte. Az Ügyészi kar megerősítettvén, és a Betsületbeli Ügyész, és Jegyző Urak is, bérekesztetett ezen választógyűlés számos Tábla-Bírák kinevezetésével. Mind a három nap a Méltóságos Fő-Ispány Úr nem tsak a Nemes Vármegye Tiszteit, hanem egyéb Nemes Urakat is szokott bő, és fényes asztalánál megvendégelte.

Igazítások. — A 42-dik ujságban 330-dik lapon 1-ső hasábon, a 15-dik sornak elején, megesmeri helyett, így kell tenni: meg nem esméri. — A 332-dik lapon 2-dik hasábon, alólról 7-dik sorban figyelmet helyett figyelmemet; a 333-dik lapon 1-ső hasábon 14-dik sorban a volt légyen szavak helyett, ezt kell olvasni: mi által okoztathatott.